

ПОГРЕБЕНИЕ

О мракъ полунощенъ,
Срѣдъ ада раздруменъ!
Небето изгасна,
Земята смълча!
Изъ висъ непрогледна,
Съсъ писъкъ безуменъ,
Безслѣдно се скжса
Послѣдна лжча

Но тя ще разсвѣтне
Кръзъ мрака отвѣсенъ,
Срѣдъ синкава яркостъ,
Разсипана въ кръсть! —
Сияние, възгаряй
Надъ край омагесанъ!
Море се синѣе
И траурна трѣсть!

Дълбоко отмѣрва
Подморска камбана,
И ударъ слѣдъ ударъ
Разтърсва тъма!
О стонъ безконеченъ
На пламъкъ и рана!
О звънъ изъ сърцето
На майка земя!